

Komentár evanjelia na slávnosť Svätej rodiny: Ježiš, Mária a Jozef (cyklus B)

Komentár k evanjeliu na
slávnosť Svätej rodiny (cyklus
B). "Ježiš tým, že rástol a žil ako
jeden z nás, nám zjavuje, že
ľudská existencia, naša
každodenná všedná práca, má
božský zmysel".

31.12.2023

Evanjelium (Lk 2, 22-40)

Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania, priniesli ho do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v Pánovom zákone: „*Všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi,*“ a aby obetovali, ako káže Pánov zákon, *pár hrdličiek alebo dva holúbky.*

V Jeruzaleme žil vtedy muž, menom Simeon, človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával potechu Izraela, a Duch Svätý bol na ňom. Jemu Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša. Z vnuknutia Ducha prišiel do chrámu. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo o ňom predpisoval zákon, vzal ho aj on do svojho náručia a velebil Boha slovami:

„Teraz prepustíš, Pane, svojho služobníka

v pokoji podľa svojho slova,

*lebo moje oči uvideli
tvoju spásu,
ktorú si pripravil
pred tvárou všetkých národov:
svetlo na osvietenie pohanov
a slávu Izraela, tvojho ľudu.“*

Jeho otec a matka divili sa tomu, čo sa o ňom hovorilo.

Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal:

„On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, – a tvoju vlastnú dušu prenikne meč –, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc.“

Žila vtedy aj prorokyňa Anna, Fanuelova dcéra, z Aserovho kmeňa. Bola už vo vysokom veku. Od svojho

panenstva žila so svojím mužom sedem rokov, potom ako vdova do osemdesiateho štvrtého roku. Z chrámu neodchádzala, vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Práve v tú chvíľu prišla aj ona, velebila Boha a hovorila o ňom všetkým, čo očakávali vykúpenie Jeruzalema.

A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta. Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom.

.....

Komentár

Evanjelium na tohtoročnú slávnosť Svätej rodiny tvorí niekoľko scén z Ježišovho detstva, ktoré zostavil svätý Lukáš. V týchto úryvkoch akoby sa ozývali láskyplné spomienky na Pannu Máriu. Keď bol

Ježiš ešte len novorodencom a matke sa skončili dni rituálneho očisťovania, išli predstaviť dieťa do chrámu. Mária a Jozef museli zaplatiť výkupné za Ježiša ako prvorodeného syna a priniesť rituálnu očistnú obeť za jeho matku. Svätá rodina je chudobná, a preto daruje dve hrdličky.

Rozprávanie sa odohráva v prostredí jeruzalemského chrámu, do ktorého Svätá rodina zbožne chodievala, ako to o niečo neskôr spomína sám Lukáš (porov. Lk 2, 41). Najmenej dve z týchto ciest do Jeruzalema a do Chrámu sa museli Svätej rodine osobitne vryť do pamäti: scéna predstavenia a keď Mária a Jozef stratili Dieťa vo veku 12 rokov.

Dnešná epizóda vyzdvihuje prítomnosť prorokyne Anny, ktorá práve v tej chvíli chválila Boha a hovorila o ňom zbožnému ľudu čakajúcemu na vykúpenie.

Vyzdvihuje tiež radostný spev Simeona a jeho dôležité predpovede o Dieťati, ktoré bude znamením protivenstva pre svet, a o Panne, ktorej čistá duša bude prebodnutá mečom.

Deň Ježišovho predstavenia sa tak javil v kombinácii radosti a smútku. V istom zmysle bol na srdcia Márie a Jozefa vopred vrhnutý tiež budúceho kríža; veľkonočné svetlo spásy však zazreli, spievali a šírili aj ženy a Boží muži.

Svätá rodina sa v celej scéne javí ako vzor cnosti a bežného rodinného života. Na jednej strane Lukáš trikrát zdôrazňuje, že všetko robili „podľa Pánovho zákona“. Tento výraz zdôrazňuje zbožnú poslušnosť Svätej rodiny voči Mojžišovým ustanoveniam. Svätá rodina sa tiež vybrala do Betlehema, aby sa išli zapísať do svojho mesta, čím preukázala svoju poslušnosť voči

občianskej autorite. Sú to lekcie pokory a poslušnosti, aby sme sa z našej strany podriadili tomu, čo nám nariadi kompetentná a legitímna autorita, tak náboženská, ako aj občianska.

Potom Lukáš v krátkom zhrnutí rozpráva o tom, čo môže byť veľmi osobnou spomienkou rodičov, ktorí s radosťou a úžasom sledujú, ako dieťa rýchlo rastie a dospieva. Všetko v Ježišovom detstve a v živote Svätej rodiny plynulo s jednoduchosťou a prirodzenosťou. Ich verné zachovávanie Božieho zákona, keď chodili do chrámu, sa odrážalo aj v celom ich bežnom živote, v ich jednaní s druhými, v spôsobe práce a odpočinku, a dokonca aj v ich vonkajšom výzore.

„Ježiš tým, že rástol a žil ako jeden z nás, nám zjavuje, že ľudská existencia, naša každodenná všedná práca, má božský zmysel“, hovoril

svätý Josemaría. „Nech by sme ako často o tejto pravde uvažovali, vždy znova by sme sa mali naplniť údivom, keď si pomyslíme na tých tridsať rokov v skrytosti, ktoré tvorili väčšiu časť Ježišovho prebývania medzi svojimi ľudskými bratmi. Sú to roky strávené v ústraní, ale pre nás jasné ako slnečné svetlo. Ba čo viac, ako žiara, čo osvecuje naše dni a dáva im ich skutočný zmysel, pretože sme bežní kresťania žijúci svoj obyčajný život, podobný životu toľkých miliónov ľudí v najrozličnejších kútoch sveta“^[1].

^[1] Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*, bod 14.

Pablo M. Edo // Fotka:
Shutterstock

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/komentar-
evanjelia-na-slavnost-svatej-rodiny-
jezis-maria-a-jozef-cyklus-b/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/komentar-evanjelia-na-slavnost-svatej-rodiny-jezis-maria-a-jozef-cyklus-b/)
(11.08.2025)